

vrijwel onbedorven landschap, met op veel maïsakkers Kraanvogels. Ook kwam hij in Florida, Israël (inclusief Palestijns gebied) en India. In New York kwam hij niet speciaal om te vogelen. Toch kon hij het ook daar niet laten. Op een vroege ochtend was hij in Central Park, toen hij onverwacht werd aangesproken door Barry Gibb (van The Beegees). Deze verveelde zich en vroeg Loek wat hij aan het doen was. Loek legde het uit en Barry bleef vragen. Na korte tijd zei Loek dat hij verder moest. Het vogelen was voor hem nog net even belangrijker dan dit onderonsje.

Nederland en omgeving waren zeker ook interessant voor hem. Zo kwam hij in de herfst regelmatig op een van de Waddeneilanden. Hier zijn in die tijd immers veel en bijzondere soorten te vinden. Van al zijn tripjes en reizen maakte Loek prachtige en uitgebreide verslagen. In het nog internetloze tijdperk maakten andere vogelaars dankbaar gebruik van zijn informatie. Het was prettig om Loek mee te hebben op reis. Niet alleen was hij een aimabel persoon, hij wist overal, waar hij al eens geweest was, feilloos de weg te vinden. Ook de kleinere weggetjes.

Loek was vaak te vinden op de telpost in de Eemshaven en in het Lauwersmeergebied.

Hij knoopte gemakkelijk een praatje met anderen aan en zo wist hij meer van de aanwezigheid van bepaalde soorten in de omgeving.

Gedurende zijn ziekte maakte hij nog regelmatig meerdaagse tochtjes. Zijn laatste tocht ging naar Zuid-Limburg. We zagen hoe de ziekte hem sloopte. Zijn wil om een goede jaarlijst te vergaren gaf hem de kracht tot het laatst door te gaan. Uiteindelijk kon Loek het niet winnen van deze ziekte. Hij overleed op dinsdag 12 oktober 2010.

Ik zal zijn gedrevenheid en kameraadschap missen.

Literatuur

Boekema, E.J., P. Glas & J.B. Hulscher 1983.

De vogels van de provincie Groningen. Groningen.

Scholtens, L. 1979. *Een ontmoeting met de Visarend, het blijft een sensatie. De Grauwe Gors 7 (1): 6-10.*

Scholtens, L. 1983. *Over de grenzen. Falsterbo, een vogelmekka in Zuid-Zweden. De Grauwe Gors 11 (1): 39-41.*

Emo Klunder

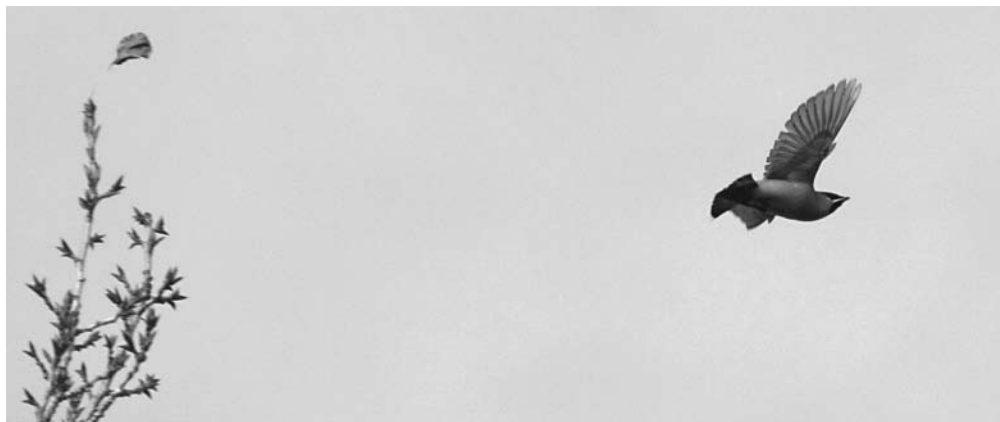
Insectenvangende Pestvogels

Leo Stockmann

Geheel passend bij de invasie van Pestvogels die in het najaar gaande was, werd er tijdens een vogelexcursie op 6 november 2010 (in het kader van een vogelcursus van de Volksuniversiteit onder leiding van Henk van den Brink) een groep van achttien Pestvogels gezien in de toppen van hoge populieren in Meerwijck, gemeente Hoogezand-Sappemeer. Pestvogels worden haast altijd gezien als besseneters, zie ook de vele foto's op verschillende websites, ook die van Avifauna Gronin-

gen. Bijzonder was daarom dat enkele van de Meerwijckse vogels vanuit de toppen van de bomen op vliegenvangerachtige wijze insecten vingen: opvliegen, insect pakken en weer landen op nagenoeg dezelfde plek van opvliegen, soms wat verder daarvandaan. Met een telescoop was te zien dat een vogel een insect van bromvliegachtige grootte had gepakt.

Uiteraard waren we opgetogen over het zien van de Pestvogels (voor de meeste cursisten

FOTO'S: IPE WEEBER

Foto boven en onder: Pestvogel, insecten vangend – Korrewegwijk, Groningen – 6 november 2011

was het de eerste keer), maar Henk en ik waren ook verrast door dit vliegenvangergedrag. En trekkende Pestvogels eten blijkbaar dus niet alleen bessen, die ze meestal op het lagere niveau van struiken vergaren.

Toch blijkt dat het eten van insecten en het vliegenvangergedrag van de Pestvogels al is beschreven. In *Handbook of the Birds of Europe, the Middle East and North Africa* (Cramp 1988, deel V) kunnen we onder 'Food' lezen: "In summer, mainly insects, especially mosquitoes (Culicidae); in winter, chiefly fruit, also buds and flowers. Change from insects to fruit (and back again) occurs

gradually according to weather and abundance of insects (...). Insects caught mainly by flycatching from tops of trees, shrubs, telegraph poles, etc (...). Rokitansky (1959) described three methods: steep rise, returning to same or nearby tree; flight through gentle arc, gliding to distant tree; fluttering bat-like flight-path."

Omdat ik denk dat dit gedrag van de Pestvogel niet algemeen bekend is, lijkt het me aardig dit eens te melden in *De Grauwe Gors*.

Met dank aan Henk van den Brink.

